

съ нѣкой отъ Русското агенство азъ не се срѣсахъ, но, както се вижда отъ горнето, знаяхъ какво се върши и какъ стоѣтъ работитѣ на моето отечество. Въ единъ разговоръ между Кап. Бендерева и Г-на П. Каравелова, послѣдния обяви, че той ще почака резултата на Кессенгенскитѣ и Гащайнскитѣ свиждания и тогава ще рѣши какво да се прави и затова той давалъ 5 дни срокъ. Между това азъ посвѣщавахъ въ придобититѣ свѣдѣния въ града и своитѣ двама ротни училищни офицери Капитанитѣ: Кавалова и Пакова, като ги молихъ никому другиму да не говорятъ за тѣзи нѣща. Въ едно отъ моитѣ посѣщения, Военния Министръ ми заповѣда, въ прѣдъ видъ на най трѣвожнитѣ свѣдения отъ границата, да усила до колкото може занятията съ юнкеритѣ и да ги готвя за унтеръ офицери въ войската, което азъ направихъ веднаги распоредание въ приказа по Военното на Н. В. Училище. По това врѣме бѣхъ вече испратени на Сливница 2 дружини отъ I полкъ за да укрѣпаватъ позициитѣ, а Струмския полкъ—цѣлъ копаеше въ Перникъ шансове, къдѣто бѣше протегленъ отъ Кюстендилъ. Бѣше ми извѣстно че испращаньето на тѣзи части, както и най скорото окончаване войната, въ която положително никакви шансове, вървахъ нѣмахме че ще побѣдимъ, е станало вслѣдствие на много трѣвожнитѣ извѣстия отъ границата и вслѣдствие доклада на Глав. Воен. Инженеръ Кап. Велчова до Военния Министръ за най бързото укрѣпване границата. Въ единъ разговоръ между мене и Военния Министръ Майоръ Никифорова, послѣдния ми каза „днесъ замина ужъ въ отпускъ за Виена, Австрийскій въ София Консулъ Графъ де Старай; азъ съмъ увѣренъ, че тоза хитрецъ трѣгва съ шписнска цѣль: *) прѣдстави си — отива отъ София до Кутло-

*) Бре-бре! Хумникъ съ хумникъ. Само това ти остана курсъ да слѣдишъ австрийските консули Не виждашъ, че офицери-